ئاواتى مردووهكان

نوسينى د. محمد بن إبراهيم النعيم

وەرگێڕانى م.شاخەوان جواد ئەحمەد

پیش نویژو وتار بیژی مزگهوتی (سهید ئه حمهدی فهیلهسوف) نه پیریادی- چهمچهمال

١٤٣٠ كۆچى - ٢٠٠٩ زاينى

چاپى يەكەم

ناوس پەرتووك ئاواتى مردووەكان

نوسینی د. محمد بن إبراهیم النعیم و الن

مافی چاپکردن و لهبهرگرتنهوهی پارێزراوه.

چاپی یهکهم: ۱٤۳۰ ك – ۲۰۰۹ ز ژمارهی سپاردن: (۳٤٦)

کتیْبخانهی سیسما (۰۷۷۰۱۲۳٦۰۸۹)

بنکهی بالاوکردنهوه:

کتیبخانهی زانست کهلار کتیْبخانهی سیما چهمچهماڵ کتیْبخاندی سوننه سلیْمانی

بِينْ مُ اللَّهُ الرَّجْمِ الرَّجْ عِيرِ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوب إليه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له واشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَقُواْ ٱللّهَ حَقَّ تُقَالِهِ وَلا تَمُوثُنَّ إِلّا وَٱنتُم مُسَلِمُونَ ﴿ ﴿ اللّهَ وَلَا تَمُوثُنَا إِلَّا وَٱنتُم مُسَلِمُونَ ﴿ إِنَّا أَيْنَا اللّهَ وَاتَنَقُواْ رَبَّكُمُ ٱلّذِى خَلَقَكُمْ مِن نَفْسِ وَحِدَةِ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنسَاءً وَاتَقُواْ اللّهَ الّذِى تَسَاءَ لُونَ بِهِ وَٱلْأَرْحَامُ إِنَّ ٱللّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿ ﴾ ﴿ اللّهُ وَلَا مَن اللّهُ وَاللّهُ وَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيلًا ﴿ اللّهِ يَصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَيَعْفِرُ لَكُمْ وَمَن يُطِعِ ٱللّهَ وَرَسُولُهُ وَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيلًا ﴿ اللّهِ اللّهِ اللّهِ اللّهُ وَمُولُواْ فَوْلًا سَدِيلًا ﴿ اللّهِ اللّهِ اللّهُ اللّهُ وَكُولُواْ فَوْلًا عَظِيمًا ﴿ اللّهِ اللّهُ وَاللّهُ وَلَاللّهُ وَلَا عَظِيمًا ﴿ اللّهَ اللّهُ وَاللّهُ وَلَا اللّهُ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ

أما بعد:

فإنَّ خَيرَ الحَديثِ كتابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْي هَدْيُ مُحَمَّد (ﷺ)، وَشَرَّ الأمــورِ مُحْدَثاتُها، وكلَّ مُحدَثَةِ بِدْعَة، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلاَلة، وَكُلَّ ضَلاَلةٍ في النّار.

⁽١) سورة آل عمران ، آية (١٠٢) .

^(۲) سورة النساء ، آية (۱) .

⁽٣) سورة الأحزاب ، آية (٧٠-٧١) .

ييشهكي:

موسلّمانی خوّشهویست مردن فهوتان و لهناو چوونی یه کجاری نییه، نه خیّر ههرگیز وانییه، به لکو لیّکترازان و جیابوونه وهی روحه له لاشه تا کاتیّکی دیاری کراو، وه گورانه له حالهتیّکه وه بو حالهتیّکی تر، وه گواستنه وه یه شویّن و مالیّکه وه "دونیا" بو شویّن و مالیّکی تر "ژیانی بهرزه خ و دواروّژ"، مردن یه کیّکه له موسیبه ته کان، به لکو گهوره ترینیانه، ههروه ک خوای یه روه ردگار به موسیبه تناوی بردووه و ده فه رموویّت:

﴿ فَأَصَبَبَتَكُم مُصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ ﴾ ، به لنى مردن گهوره ترين نا په حه تى و به لايه كه تووشى مرۆڤه كان دەبنيت، زاناكان "په حمه تى خواى گهوره يان لى بنيت" دەف مرموون: له مردن گهوره تربيتيه له: بى ئاگا بوون لنى، پىشت هه لاكردن لنى، كهم بىر كردنه وه لنى، كرده وه نه كردن بىقى، مردن ته نها خى ئامۆژگارىيه بى ئەو كەسانەى كە پەندو ئامۆژگارى وەردەگرن، گەورە ترين به بىر هىنانه وه يە كەسىنك بىرو هۆشى ھەبنىت.

به لني مردن سهر ئه نجامى ههموو بونه وهرو دروستكراويكه، ههرگيز راكردن و دهرباز بوون نييه ليي، مردن ئه و نه خو شييه يه هيچ شيفاو چاره سهريكى نييه، ئه و كوتاييه يه كه رووب و پووی ههموو موسلمان و بی باوه ريك، ده و لهمه ندوو هه ژاريك، ده سه لاتدارو بی ده سه لاتیك، گهوره و بچوكیك، ههموو دورو نزیكیك، ناودارو بی ناویك، پیاوو ئافره تیك، خوشه ویست و دو ژمنیك، له ش ساغ و نه خوشیك ده بیته وه.

به لْی که سیّك که کوّتاییه که ی مردن بیّت، جیّگای ناو سکی خوّل بیّت، کرم و

جانه وه ری ناو زه وی هاوریّی بیّت، گوّر مه نزلکّای بیّت، قیامه ت پهیمان پیّدراوی بیّت، به هه شت یان دوّره خ سه رئه نجامی بیّت، حه ق وایه به رده وام یادی لای مردن بیّت، به رده وام له بیریدا، خوّی بوّ ئاماده بکات.

ئهی بهندهکانی خوا ههر کاتیّك چاو گریاو فرمیّسکی پیّدا هاته خوارهوه بهلگهیه لهسهر لهخوا ترسانی، بهلام ههر کاتیّك چاو قایم بوو گریان و فرمیّسکی پیّدا نههاته خوارهوه بهلگهیه لهسهر دلا پهقی، دلا پهقیش بهلگهیه لهسهر تاوان زوّری، تاوان زوّریش بهلگهیه لهسهر له بیر کردنی مردن و ناپه حهتیهکانی، له بیر کردنی مردنیش بهلگهیه لهسهر هیواو ئاوات دریّریش بهلگهیه لهسهر سوور بوون بی بهدهست دریّری، هیواو ئاوات دریّریش بهلگهیه لهسهر سوور بوون بی بهدهست هینانی دونیا بهلگهیه لهسهر خوش ویستنی دونیا، خوش ویستن و باوهش کردن به دونیا سهرچاوهی هموو تاوان و خراپهیهکه.

موسلمانی خوشه ویست دونیا هه لخه له تینه ره به دهم خه لکه که یه و پیده که نینت، هه رکه سیک پشتی لی هه لبکات و لینی دوور بکه وینه وه و به جوانی و خوشیه کانی نه خه له تیت ئه وه سه لامه ته لینی، وه هه رکه سیک پووی تیبکات و باوه شی پیا بکات و به جوانی و خوشیه کانی هه لبخه له تیت ئه وه توش بووه و تیا چووه یینی.

خوشکی به ریزنم سبرای ئازینم دونیا وه کو مار وایه: پیسته که ی نه رمه ، ژه هره که ی بکوژه، روزگاره کانی وه کو خهوو خهیال تیده په ریت و به سه رده چیت، له ززه تو خوشی و جوانیه کانی زور زوو نامینیت و ته واو ده بیت،

دەى كەوابوو تيايدا سەرقال بە بەپەرستنى خواى پەروەردگارو گوێڕايەڵى كردنى، بەردەوام لێپرسينەوە لەگەڵ نەفسى خۆتدا بكە و بێئاگا مەبە لێى و جڵەوى بۆ شل مەكە.

له كۆتاپىدا بانگىنى: بۆ مەموو ئەو كەسانەي كە نوپىژ ناكەن يان کەمتەرخەمن و بەفىرۆى ئەدەن، ئەوانەي شويننى ئارەزوەكانيان كەوتوون، ئەوانىەى دووروون، ئەوانىەى زىناكەرن، ئەوانىەى زوڭم و سىتەم دەكمەن، ئەوانەى ژيانى دونيايان داوە بەسەر خۆشىپپەكانى دوارۆژدا، بۆ ھەموو غەيبەت چى و دوو زمان و حەسىودەكان، بىق رىبا خۆرەكان، بىق ئەو کەسانەی بە ھۆی مالى دونياوە ناخۆشى ناو گۆرو دۆزەخيان لە بىر کردووه، بق ههموو ئهو کهسانهی که چاوهکانیان کویرو ماندووکردووه به تيروانيني حهرام بـ کهنال و فيلمه بهدرهوشتهکان، بـ نهو کهسانهی گویّیان پر کردووه له بیستنی گورانی و موّسیقاو ووتهی خراپ، بو ئهو كەسانەي مال و ئيش و كارگە حەرامەكانيان سەرقالى كردوون، بى هەموو ئەو كەسانەي ھەواو ئارەزوو چاوو دلى كوير كردوون "بەلاشە زيندوون بەلام له ریزی مردووهکانن"، بۆ ئەو كەسانەي بەرتىل دەدەن يان وەرى دەگرن، بق ههموو عاروق و تلياك خوروكان، بق ئهو كهسانهى جل و بهرگيان له خوار قایه روقهی پیّیانه "پیاوان"، بق نهوانهی کهل و پهلیان به سویّندی درۆ دەكرن يان دەفرۆشىن، بۆ ھەموو ئەو ئافرەتانەي خۆيان بە جىل و بەرگى ناشەرعى پۆشيوەو خۆيان دەچوينن بە پياوان، بۆ ھەموو تاوان باران به گشتی، به لکن فر همهه و نیمانداران و چاکه خوازان ب

گشتی، ناگاداربین مصردن و نارهمه تی سهرههه رگ له بیر نه کهین، به لْکو خوّهانی بو ناهاده بکهین، تا له دوای مصردن له پهشیمانان و خهساره و مهندان نهبین....

داواکارین له خوای پهروهردگار که یارمهتی دهرهمان بیت و مردن بکاته مایهی حهسانه وهمان له ناخوشی و ناره حه تبیه کانی دونیا، له دوای مردن ماندووبونمان بحه سیته وه، ره حم به مردووه کانمان بکات و له ئیمه و ئه وانیش خوش بیت، به به هه شتی پان و به رین و پر له نازوو نیعمه تشادمان بکات، له سزای ناو گورو ئاگری دوزه خ بمان پاریزیت، آمسین. موسلمانی خوشه ویست ئه م کیتابه ی به رده ستت به شیکه له کیتانی (کیف تسابق إلی الخیرات؟)

نوسيني: د. مدمد بن إبراهيم النعيم.

ئاواتى مرۆقەكان جياوازه

هـهموو مرۆڤێك لـهم دونيايـهدا چـهندين هيـواو ئـاواتى ههيـه، ئاواتـهكان جياوازن، ئهويش به هۆى ئهو كۆمهلگهيهى ئـهو مرۆڤـهى تێـدا ئـهژێت، يـان ئهو بيرو بۆچوونهى ئهو مرۆڤـهى لهسهر پهروهرده ئـهبێت، يان ئـهو هـاورىێ و هـاودلانهى ئـهو مرۆڤـه هـاودلايـهتيان دەكات.

ئهگهر پرسیار له کهسیّك بکهیت ئاواتت چییه لهم ژیانهدا؟ ئهو کهسهی که پرسیاری لیّ دهکهیت ئهگهر کهسیّکی هه ژارو نه دار بیّت، نه بوونی و هه ژاری زوری بو هینا بیّت و ته واو بی تاقه تی کردبیّت، ئیش و ئازارو ناره حه تی نه بوونه یی و نه بوونه یی و نه بوونه یی و هه ژاری چه شتبیّت، ئه و که سه تاوات ئه خوازیّت به بوونه یی و ده ولّه مه ندی، تاوات ئه خوازیّت به بوونی چه ندین خانوو به ره و سه یاره و پاره، تا به خوشی بریایه، هه روه ک چون که سانی ده ولّه مه ند هه بوون و ژیانیان خوّش و ئاسووده یه.

ئهگهر نهخوشینك ببینیت که نهخوشی پهکی خستبینت و لهسهر جینگا که و تبینت و هیزو دهسه لاتی نهما بینت، تام و خوشی خهوو خواردنی نهما بینت، ئهگهر پرسیاری لی بکهیت ئاواتت چییه لهم ژیانه دا؟ دهی بینیت ئاواته خوازه پزگاری بینت و چاك بینه وه لهو نهخوشییه، ئهگهر ههموو ماله کهشی بدا له رییدا.

وه ئەگەر پرسىيار لـ مەنىدىك دەولەمەنىدەكان بكەپت سەبارەت بـ

ئاواته کانیان؟ دهیان بینیت ئاواتیان زیاتر بوونه و ده ولهمه ندییه، تا له فلان و فلانه که سده و له مه ندتر بن.

به و شیوه به دهبینیت که سانی نه بو و قه ناعه تیان نییه، هه بووه کان تیر نابن، ئاواته کانی دونیاش زورن و کوتاییان نایات.

به لنى، به راستى پينغه مبه رى خوا (ش) راستى فه رمووه كه ده فه رموويت: (رَلُو أَنَّ لِابْنِ آدَمَ وادياً مِن ذَهَب لَأَحَبَّ أَنْ يَكُونَ إِلَيهِ مِثْلُهُ وَلا يَمْلأُ عَيــنَ ابْنِ آدَمَ إِلاَّ التُّرابُ، وَيَتوب اللهُ عَلى مَــن تابَ))(١).

واته: ئهگهر مروّف پر به دوّلیّك "شیویّك" ئالتونی ههبیّت، ئاواته خوازهو پیّی خوّشه پر به دوّلیّکی تر ئالتون و زیّری ههبوایه، وه هیچ شتیّك چاوی پر ناكات و تیری ناكات مهگهر خوّل "مردنی و چوونه ناو گوّر"، وه خوای پهروهردگار تهوبه لهو كهسانه وهردهگریّت كه تهوبه دهكهن و دهگهریّنهوه بو لای خوای پهروهردگار.

وه له پيوايه تێكيدا تردا ده فه رمووێت: ((....أَحَبَّ إلَيهِ ثانياً وَلَو أُعْطِيَ ثانياً وَلَو أُعْطِي ثانياً أَحَبَّ إلَيهِ ثالِياً وَيَتَوبُ اللهُ عَلَى مَن أَحَبَّ إلَيهِ ثالِثاً وَلا يَسُدُّ جَوفَ ابْنِ آدَمَ إلاّ التُّرابُ، ويَتَوبُ اللهُ عَلَى مَن تابَ))('').

واته: ئەگەر پر بە دۆلنكى ھەبنت ئاوات ئەخوازنت و پنى خۆشە دووانى پى

-

⁽۱) رواه الإمام أحمد الفتح الرباني- (۲٤٧/۱۹)، والبخاري واللفظ له (۲٤٣٩)، ومسلم (۱۰٤۸)، والترمذي (۲۳۳۷)، والدارمي (۲۷۷۸).

⁽٢) رواه البخاري (٦٤٣٩)، وانظر السلسلة الصحيحة (٢٩١١)، و صحيح الترغيب والترهيب (١٧١٥).

بدرایه، ئهگهر پر به دوو دۆلئی پئ بدرایه حهزی ئهکرد پر به سیانی ههبوایه، وه هیچ شتیك سکی مرۆقهکان تیر ناکات تهنها خۆل نهبیت، وه خوای پهروهردگار تهوبه لهو کهسانه وهردهگریت که تهوبه دهکهن و دهگهرینهوه بۆ لای خوای پهروهردگار.

به لنی کورانی نه وه ی ئاده م (النیم النیمی مین به این به مین به مین به به به کوکردنه و های دونیا، ئه و کاته سکیان پر ده بیت و تیر ده بن له خولی ناو گوره که یان.

لهگهل ئهم ههموو جۆره هیواو ئاواتهی که مرۆشهکان له دونیادا ههیانه، دهیان بینیت ههولی بو ئهدهن و خویانی بو ماندوو ئهکهن به دریّرایی را بینیان، تا بتوانن خهوو ئاواتهکانیان بگوپن بو ژیانیّکی بهرجهسته و بینراو، ههندی جار خوای پهروهردگار یارمهتی دهریان ئهبیّت بو هاتنهدی ئاواتهکانیان ئهگهر هوکارهکانی بهدهست هیّنانی لهگهلدا بگرنهبهر.

به لام!! كۆمه لالك له خه لكى هه ن كه هه رگيزو به هيچ شايوه يه كاتوانن ئاواته كانيان باينده كى با ئاواته كانيان باينده كى با ئه و كه سانه ؟ بوچى ئاواته كانيان ناياته كى؟ ئايا ده توانين يارمه تيان بده ين، يان له خه م و يه ژاره و ناره حه تيه كانيان كه م بكه ينه وه ؟

ئه و كۆمه له ى كه ناتوان ئاواته كانيان بيننه دى، كه سانيكن گير ۆدهى تاوانه كانيان بوونه و پزگار بوونيان زۆر سهخته، كه سانيكن غهريب و داماوى گه شتيكى چاوه پوان نه كراون، به لى ئه و كۆمه له "مرد ووهكانن"، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلى العظيم.

موسلّمانی خوّشهویست دهبیّت مردووه کان چاوه ریّی چی بکه ن و ئاواتی چی بخوازن؟ دهبیّت کی ههبیّت بتوانیّت باسی ئاواته کانیانمان بو بکات، له موسلّمانی خوّشهویست با پیّکه وه کهمیّك باسی ئه و کوّمه له له بیر چووه موسلّمانی خوّشهویست با پیّکه وه کهمیّك باسی ئه و کوّمه له له بیر چووه بکهین، تا ئاواتی کوّمه له خه لکیّك بزانین که چاوه کانیان زوّر تیژه بو بینینی حه ق وراستیه کان، به لیّ به هه شت و دوّزه خیان به چاوی خوّیان بینیوه، فریشته کانی خوای په روه ردگاریان بینیوه، نهیّنیه کان لایان بوّته بینیوه، فریشته کانی خوای په روه ردگاریان بینیوه، نهیّنیه کان لایان بوّته شتیّکی بین راوو به رچاوو ئاشکرا، راستی ژبانی دونیاو دوا روّژیان بوّ دهرکه وتووه، له ژبانی به رزه خ دان و یه قینیان هه یه و دلّنیان که زیندوو ده کریّنه وه بو لیّپرسینه وه له روّژیکی سه خت و زوّر ترسیناکدا، ئایا ده کریّنه وه دونیاو ژبانی خوش به سه ر به رن و تام و چیّژ له خوّش بیه کانی ژبان و هربگرن؟ یان ببنه خاوه نی ده یان خانوو به رهو سهیاره و پاره و مالّی زوّرو کاته کانیان به گه شت و گوزارو رابواردن و گالّته و گهی به سه ر به رن؟

ئاواتی زۆربه ی خه ڵکی له م دونیایه دا زیاتر نییه له: بوونی کارو پیشه یه کی باش، خیزانی کی جوان، ئۆتۆمبیلیکی باش، خانویه کی خوش و فراوان، بوونی ده یان خانوو به ره و مولك، پاشان گه پان و کات به سه ر بردن و مانه و به دیار که ناله کانه وه تا نیوه شه و، یان به ره به یان، یان ئاماده بوونی ئاهه نگ و سه برانگاکان.

به لام مردووه کان دهبیت چییان له دونیای ئیمه بوویت له کاتیکدا به جییان

هیشتووه، خه له تابوون به خوشی و جوانییه کانی دونیا، راستی دونیایان بو ده رکه وت، کوچیان کردوو به جییان هیشت، بی نه وه ی بتوانن جاریکی تر بگه رینه وه بو دونیا؟

موسلّمانی خوشهویست ئهوهی ههوالّی ئاواتی مردووه کانمان پی بدات ته نها خـوای پـهروه ردگارو پیّغه مبـهری خوشه ویـسته (ﷺ)، دهی بـا توزیّـك بخویّنینه وه و گوی بیست بین له وه ی که خوای په روه ردگارو پیّغه مبه ر (ﷺ) بخویّنینه و هوی له ئاواتی مردووه کان (ئیمانداران و بیّباوه ران).

ئاواتى مردووه ئيماندارهكان

١. كەسى ئىماندار كاتێك دەمرێت و بەسەر شان ھەڵدەگىرێت، بەرەو گۆرستان دەبردرێت، ھاوار دەكات بۆ ئەوەى پێشى بخەن و پەلە بكەن بۆ ئاشتنى تا بگات بەو نازو نىعمەتە بەردەوامانەى ناو گۆر، عن أبي سىعىد الخدري شى قال: قال رَسولُ الله (كان): ((إذا وُضعَت الجنازَة فَاحْتَملَها الرِّجالُ عَلى أعْناقهم، فإنْ كانَتْ صالحَةً، قالَتْ: قَدِّمونِي قَدَّمونِي، وإن كانَتْ غير صالحَةً، قالَتْ: يا وَيلَها أينَ يَذَهَبُونَ بِها؟ يَسْمَعُ صَوتَها كُلُّ شَيءٍ إلا الإنسان، وَلَو سَمعَها الإنسان لَصَعق))(٢).

واته: کاتیّك مردوویهك دهشوردریّت و کفن ده کریّت و پیاوان دهیخه نه سهر شانیان تا بهره و گورستانی بهرن، ئهگهر ئه و مردووه که سیّکی ئیماندارو چاکه کار بیّت هاوار ده کات و ده لیّت: پهله بکه ن و پیشم بخه ن و زوو بمبه ن، پهله بکه ن و پیشم بخه ن و زوو بمبه ن (بی ناو گور)، به لام ئه گهر که سیّکی بی بی باوه رو خراپه کار بوو هاوار ده کات و ده لیّت: ئه ی هاوار بی کویّم ده به نی و هاوار ده کات که هه موو شتیک گویّی له ده نگی ده بیت ته نها مروقه کان نه بیّت، ئه گهر بهاتایه مروّق و (جنوکه کان) گویّیان ده بیّت ته نها مروّقه کان نه بیّت، ئه گهر بهاتایه مروّق و (جنوکه کان) گویّیان له هاواری ئه و مردووه ببوایه ئه وه یه کسه ر بیّه و شده دون و .

(٣) رواه الإمام أحمد -الفتح الرباني- (٢/٨)، والبخاري (١٣٨٠)، والنسائي (١٩٠٨).

٧٠ وه كاتێك ئهو مردووه ئيمانداره خرايه ناو گۆڕهكهيهوهو مردهى بهههشتى پێدرا، وه شوێنى خۆى بينيى لهو بهههشته پڕ له نازو نيعمهتهدا، ههرگيز ئاواتهخواز نييه كه بگهرێتهوه بۆ دونيا، بهڵكو ئاواتهخوازه كه قيامهت بێت، تا بچێته ناو ئهو ههموو نازو نيعمهته بهردهوام و نهبڕاوهيهى كه چاوهڕێيهتى، ههروهك پێغهمبهر (ﷺ) باسى ئهو بهنده موسلمانهمان بۆ دهكات كه وهلامى تهواوى دوو فريشتهكه دهداتهوه لهناو گۆڕدا، كه دهفهرمووێت: ((....نادَى مُناد مِنَ السَّماء: أنْ صَدَقَ عَبدي فَاْفِرشُوهُ مِنَ الْخَنَة، وَالْنُحُورا لَهُ باباً إلى الجنَّة، فَيَاتيه مَن رَوحها وَطِيبَها، وَيُقُولُ لَهُ باباً إلى الجنَّة، فَيَاتيه مَن رَوحها وَطِيبَها، الرِّيح، فَيقولُ: أَبْشِرْ بالذّي يَسُرُكَ، هذا يَومُكَ الذّي كُنتَ تُوعَد، فَيقولُ لَهُ: مَنْ النَّيَاتِ المَالِية، وَالْتَي يَسُرُكَ، هذا يَومُكَ الذّي كُنتَ تُوعَد، فَيقولُ لَهُ: فَيقولُ لَهُ اللهِ عَمَلُكَ الوَجه حَسَنُ الشَّياكِ، المَالِح، فَيقولُ دَبَ أَقِم السسّاعة، رَبِّ أَقِم السسّاعة، حَسَى أرجِع إلى أهلي فَيقولُ: رَبِّ أَقِم السسّاعة، رَبِّ أَقِم السسّاعة، حَسَى أرجِع إلى أهلي وَمَالى...))

واته: پاش ئەوەى فریشتەكان لەناو گۆپدا پرسىیار لەو بەندە موسلمانه دەكەن ئەویش بە تەواوى بە زمانیکى پاراو وەلامیان دەداتەوە (لە دونیادا زمانى بەردەوام یاراو بووە بە یادو زیکرو باسى خواو ییغهمبەرى خوا

(٤) رواه الإمام أحمد واللفظ له عن البراء بن عازب ضِّطَّيُّه —الفتح الرباني- (٧٤/٧)، وأبو داود (٤٧٥٣)، وابن خزيمة، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٦٧٦).

(ﷺ)،.... بانگیک ده کرینت له ئاسمانه وه و ده نینت: به راستی به نده که م راستی کرد، له راخه ری به هه شتی بی رابخه ن و له جل و به رگی جوانی به هه شتی به به به دا بی به به ده شتی به به به ده شتی به به به ده رگایه کی به هه شتی بی بی به به ده و ان خوشیه کانی ناو به هه شت ببینیت)، کاتیک ده رگای بی ده کرینته وه له جوانی و بی ناو به هه شتی به سه ردا دینت، وه تا چاو بر بکات گوره که ی بی فراوان ده کرینته وه، پاشان پیاویکی ده م و چاو گه شی جل و به رگ جوانی بی ن خوش دینت بی لایی و پنی ده نینت: مثرده تا نیبینت به و شته ی که دل خوشت ده کات، تا ته مه و پوژه یه که په یمانت پی درابوو، ته م به نده موسلمانه ش پنی ده نینت: تو کینی؟ چونکه رووی تو به رووی که سیک ده چینت که موژده ی خوشی پی بینت، ته ویش ده نیت: من کرده وه چاك و جوانه کانی توم، ته م به نده موسلمانه ش تاوات ته خوازیت و ده نیت: ته یه روه ردگار با قیامه تبیت، تا بگه ریمه وه ناو مال و مندال و که س و کاری خوم (له به هه شتدا).

ئەوەيە ئاواتى بەندەى موسىلمان لە ناو گۆرەكەيدا كە ھەسىتان و ھاتنى قيامەتە.

به لام که سی بی باوه پو و دوو پوو له گه ل نه و هه موو سیزاو نا په حه تییه ی که تووشی ده بیت له ناو گو په که یدا، هاوار ده کات و ده لیت: نه ی په روه ردگار با قیامه ت هه لنه سیت و با قیامه ت هه لنه سیت و نهیات، نه ی په روه ردگار با قیامه ت هه لنه سیت و نهیات، له به روه روی ده زانیت نه وه ی له دوای ژیانی ناو گو پ پووده دات زور سه ختترو ناره حه تره.

۳. وه کاتیک بهندهی موسلامان لهناو گوره کهیدا موژدهی به هه شتی پی دهدریّت، ئاوات ئه خوازیّت که بگهریّته وه ژیانی دونیا، تا موژده بدات به کهس و کاری که پزگاری بووه له ئاگری دوّزه خ و سهرفراز بووه به به هه شتی پان و به رین، هه روه ک جابری کوری عبدالله (ش) له پیغه مبه ری خواوه (ش) بوّمان ده گیریّته وه که فه رمویه تی: ((إذا رَأَی المُؤْمِنُ مَا فُسِحَ لَهُ فِي قَبْرِهِ، فَيقُولُ: دَعُونِي أَبشِّرُ أهلي -وفي روایة - (فَیقولُ: دَعُونِي حَتَّی أَذَهَبُ فَابُشِرُ أهلی، فَیُقالُ لَهُ: اُسْکُنْ))(۵).

واته: کاتیّك بهنده ی ئیماندار دهبینیّت که چهندیّك گورهکه ی بی فراوان دهکریّته وه، داوا دهکات و دهلیّت: لیّم گهریّن مورژده بده م به که س و کارم. له رپوایه تیّکی تردا دهفه رموویّت: ئه و بهنده یه دهلیّت: لیّم گهریّن و وازم لیّبیّنن تا بچمه وه دونیاو مورژده ی رزگاربوون له دورزه و سهرفرازیم به به ههشت بده م به که س و کارم، به لام پیّی ده و تریّت: ئارام به و له شویّنی خوّتدا بمیّنه وه.

وه خوای پهروهردگار له سورهتی (یـــــس)دا بهسهرهاتی ئه و بهنده موسلامانه مان بو ده گیرینته وه که زوّر سوور بوو له سهر هیدایه تی گهله کهی (له کاتیکدا ده نگ و باسی حهق و راستی کپ کرابوو، ترس و بیّمی سته مکاران خه لکی بی ده نگ کردبوو)، به لام گهله کهی کوشتیان له کاتیکدا بانگی ده کردن تا ئیمان بیّن به خوای پهروه ردگار و پینه مبهره کهی (گ)،

(°) رواه الإمام أحمد الفتح الرباني- (١٢٧/٨)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٥٧).

به لام باوه ریان نه هینا، به لکو شه هیدیان کرد.

ئەو بەندە موسلامانە پاش ئەوەى بىنى خواى پەروەردگار چەندى پىزى لايناوەو سەرفرازى كردووە بە بەھەشتى پان و بەرىن و پر لە نازو نىعمەت، ئاواتە خوازبوو كە گەلەكەى ئاگادارى ئەو رىنزو سەرفرازىيە بونايە تا باوەر بىنىن، ھەروەك خواى پەروەردگار دەربارەى دەڧەرموويت: ﴿ قِيلَ اُدَخُلِ بِينَن، ھەروەك خواى پەروەردگار دەربارەى دەڧەرموويت: ﴿ قِيلَ اُدَخُلِ بَيْنَ قُورِي يَعْلَمُونَ ﴿ مِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ اللَّهُكُرُمِينَ ﴿ اِسَ:

واته: پینی ووترا بچو بههه شته وه (پاش ئه وه ی شه هید کرا)، ئه ویش ئاواتی خواست و ووتی: خوزگه گهله که م ئاگادار ده بوون و ده یان زانی که خوای په روه ردگار لیم خوش بووه و گیراومیتی له ریز لیگیراوان.

به لیّ ناواتی دهخواست گهلهکهی که دژایهتی دینی خوای پهروه ردگاریان دهکردو مل کهچی فهرمانه کانی نه ده بوون بیانزانیایه که خوای پهروه ردگار چهندی پیّزداری کردووه و چی پیّ به خشیوه له و هه موو نازو نیعمه ته خوّش و نه براوانه ی ناو به هه شت.

3. شەھىد لەگەن ئەو پلە بەرزەى كە دەيبىنىت بۆى ئامادەكراوە لە پلە بەرزەكانى بەھەشتدا، ئاواتەخوازە بگەرىختەوە بىز دونىيا، گەرانەوە بىز دونىيا!! بۆچى، بەلى ئاوات ئەخوازىت بگەرىختەوە بىز دونىيا بىز ئەوەى بەردەوام جىھادى دوژمنانى خوا بكات، بجەنگىت و بكوژىت ئەگەر دەيان جارىش بكوژرىت و شەھىد بىت، لەبەر ئەوەى دەبىنىت پاداشىتى جىھادو تىكۆشان لە رىي خواى يەروەردگاردا چەندى زۆرە، وە موجاھىدان چەندى

رِیْز لیکیراون لای خوای پهروهردگار.

گوێ بگره لهو فهرموودانهی که پێغهمبهری راستگو (ﷺ) بوّمان باس دهکات سهبارهت به و موسلمانانهی که له رێی خوای پهروهردگاردا شههید دهن.

أنسى كورى مالك (﴿) دەفەرموويّت: پيۆفەمبەرى خوا ﴿) فەرموويـەتى: ((مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرجِعَ إلى الدُّنيا وَلَهُ مَا عَلَى الأَرضِ مِن شَيء، إلّا الشَّهيد يَتَمَنَّى أَنْ يَرجِعَ إلى الدُّنيا، فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرّاتٌ، لِما يَسرَى مِسنَ الكَرامَة)) (٢).

واته: هیچ موسلمانیک نییه کاتیک دهمریت و دهچیته بهههشتهوه حهز بکات و ناوات بخوازیت تا بگهریتهوه بو دونیا، نهگهر چی ههرچی لهسهر زهویدا ههیه ببیته مولکی نهو، تهنها شههید نهبیت ناوات نهخوازیت بگهریتهوه دونیاو بجهنگیت و ده جاری تریش شههید بیتهوه، لهبهر نهوهی دهبینیت شههید چهندی ریزی لیگیراوه.

جابرى كورى عبدالله (ﷺ) دەفەرموويت: پيغەمبەرى خوا (ﷺ) گەيشت پيم و پينى فەرمووم: ((يا جابر مَا لِي أراكَ مُنْكَسراً)؟ قُلْتُ: يا رَسُولَ الله أُسْتُشْهِدَ أَبِي "قُتلَ يَوْمَ أُحُد"، وترك عيالاً وَدَيْنًا، قال: (أَفَلا أُبَشِّرُكَ بِمِا لَقِي الله بِه بِالله بَاكَ)؟ قالَ: قُلتُ: بَلَى يا رَسُولَ الله، قالَ: (مَا كَلَّمَ الله أَحَداً قَطَّ إلا من وَراء

-

⁽٢) رواه الإمام أحمد الفتح الرباني- (٢٧/١٤)، والبخاري واللفظ له (٢٨١٧)، ومسلم (١٨٧٧)، والترمذي (١٦٦١)، والنسائي (٣١٦٠)، وابن حبان (٤٦٦١).

حجاب، وَأَحيا أَبَاكَ فَكُلَّمَهُ كَفَاحًا فَقَالَ: يَا عَبَدِي تَمَنَّ عَلَيَّ أُعْطِكَ، قَالَ: يَكَ رُبِّ تُحُييني فَأَقْتُل فِيك ثَانِيةً، قَالَ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّهُ قَلَدْ سَبَقَ مِنِّي أَنَّهُم إِلَيها لا يُرْجَعُون) قَالَ: وأنزلت هذه الآية: ﴿ وَلَا تَحَسَبَنَ ٱلَذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ إِلَيها لا يُرْجَعُون) قَالَ: وأنزلت هذه الآية: ﴿ وَلَا تَحَسَبَنَ ٱلَذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمُونَا اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ ال

واته: ئهی جابر (ﷺ) چییه ئهتبینم زوّر کزوو مات و خهفهتباری؟ جابر (ﷺ) دهفهرموویّت: ووتم: ئهی پیّغهمبهری خوا (ﷺ) باوکم له جهنگی ئوحوددا شههید بووهو کوّمهله مندالیّکی بهسهرما به جیّ هیّشتوهو قهرزاریشه، پیّغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: ئایا ههوالّت پی بدهم که باوکت بهچی شیوازیّك گهیشت به دیداری خوای پهروهردگار، جابر (ﷺ) بهچی شیوازیّك گهیشت به دیداری خوای پهروهردگار، جابر (ﷺ) دهفهرموویّت: ووتم: بهلیّ ئهی پیّغهمبهری خوا (ﷺ)، پیّغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: خوای پهروهردگار لهگهل هیچ بهندهیهکیدا راستهوخو قسهی نهکردووه مهگهر له پشت پهردهوه، بهلام باوکی توّی زیندوو کردهوهو قسهی لهگهلدا کرد بیّ ئهوهی هیچ پهردهو بهربهستیّك و فریشتهیهك له نیّوانیاندا ههبیّت، پیّی فهرموو: ئهی بهندهکهم ئاوات بخوازهو داوام لیّ بکه تا پیّت ببهخشم، باوکت ووتی: ئهی پهروهردگارم زیندووم بکهوه تا جاریّکی تر له ریّی توّدا شههید ببمهوه (تا لیّم رازی بیت وزیاتر لیّت نزیك جاریّکی تر له ریّی توّدا شههید ببمهوه (تا لیّم رازی بیت وزیاتر لیّت نزیك

⁽۷) رواه الترمذي (۳۰۱۰)، وابن ماجه (۱۹۰)، وابن حبان (۷۰۲۲)، وحسنه الألباني في صحيح ابن حبان (۲۹۲۲).

مردووه كان زيندوو نابنه وهو ناگه رينه وه ژيانى دونيا، بۆيه ئهم ئايه ته هاته خواره وه: ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَنَّأً اللَّهِ ﴾.

واته: وا گومان مهبهن ئهو کهسانهی که له ریّی خوای پهروهردگاردا کوژراون مردوون، به لکو ههمیشه زیندوون لای خوای پهروهردگار.

به لن روحى شههيده كان لهناو سكى بالنده سهوزه كاندان، له ميوه كانى بههه شت ده خون ههر چونيك ويستيان ليبيت.

ئاواتى بىٰئاگاو خرا يەكاران

کهسی که م ته رخه م له جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوای په روه ردگاردا کاته کانی ژیانی به سه ردا ئه پوات ئه ویش به رده وام له گالته و گه پ و بی کاته کانی ژیانی به سه ردا نه پوات و ناواتی ته مه نی دریز ژتر ده خوازینت، نازانینت که مردن له ناکاو دینت و یه خه ی پی ده گرینت، هه رکاتیک یه خه ی پی گرت نایه لینت فریای نه و کارانه بکه وینت که تا نیستا بی ناگا بووه لینی و ئه نجامی نه داوه، بویه کاتیک نه و به نده بی باوه پو بی ناگایه له ناو گو په که یدا گیر و ده کرده وه کانی ده بیت، په شیمانه له و کاره خرایانه ی نه نجامیداوه، په شیمانه له گوی نه دانی به فه رمانه کانی خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، بویه له و کاته و ساته بی که سی و غه ریبیه په شیمانه و ناوات ئه خوازینت تا خوای په روه ردگار ناواته کانی بیته دی، به لام ناواتی نه و کاته ی هیچ خوای په روه ردگار ناواته کانی بیته دی، به لام ناواتی نه و کاته ی هیچ

دهى با بزانين كهسانى بى ئاگاو خراپه كار ئاواتى چى ده خوازن كاتيك مردن و چوونه ريزى مردووه كانه وه، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم.

كهسى كهم تهرخهم و بى تاگا كاتىك دهمريت ئاوات ئه خوازيت بيتهوه دونياو نوير بكات ئه گهر ته نها دوو ركاتيش بيت.

ئاواتى يەكەم: نوپْرْ كردن

به لّی که سی که م ته رخه م و بی ناگا کاتیک مرد ناوات نه خوازیت بیته و ه دونیاو ته نها دوو رکات نوی بیته و ها اسو هریرة (ش) ده فه رمووی ت: پیغه مبه روه ای به ته نیشت گوریکدا تیپه ری و فه رمووی: ((مَنْ صاحبُ هذا القَبر؟ فَقَالُوا: فَلان، فَقَالَ: رَکْعَتَان أَحَبُّ إلی هذا منْ بَقیَّة دُنیاکُمْ)) (۸).

واته: مردووی ناو ئهم گۆپه کێیه؟ فهرموویان: فلانه کهسه، پێغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: دوو پکات نوێژ بهلای ئهم مردووهوه خۆشهویستتره له ههموو دونیاو ئهو ژیانهی که ئێوه ههتانه. وه له پیوایهتێکی تردا دهفهرموێت: ((رَکْعُتان خَفیفَتان ممّا تَحقرونَ وَتَنفلونَ، یَزیدُها هذا فی عَمَله، اُحَبّ إِلَیه مِنْ بَقیّة دُنیاکُمْ)) (واته: دوو پکات نوێژی سووك و کورت، که سوننهتهو ئێوه به کهمی دهزانن، ئهگهر ئێستا ئهو مردووه بتوانێت زیادی بکات بو سهر کردهوه چاکهکانی، به لایهوه خوشهویستتره له ههموو دونیاو ئهو ژیانهی که ئێوه ههتانه.

به لنی هه موو ئاوات و خوزگه ی مردووی که م ته رخه م بریتییه له زیندوو بوونه وه ی و دریژ بوونه وه ی ته مه نی تا بتوانیت ته نها دوو رکات نوی ژبکات و خیرو چاکه کانی پی زیاد بیت، وه ئه و کاتانه ی که له دونیادا به فیروی دابوو و عیباده تی خوای په روه ردگاری تیا نه کردبوو بیان گریت خوا

-

⁽٨) رواه الطبراني، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٩١).

⁽٩) رواه ابن المبارك، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣٥١٨).

يەرستى تيا بكات.

واته: نویّژ باشترینی کردهوه چاکهکانتانه، بۆیه ههریه که ئیّوه ئهی موسلمان دهتوانیّت نویّژ زوّر بکات با بیکات (نویّژی سوننهت).

مردوو لهناو گۆرەكەيدا به چاوى خۆى دەبىنىت نویىژ چەندى گەورەيەو فەزلى زۆرە، وە به چاوى خۆى دەبىنىت نویژ چەندى سىوودى زۆرە، بۆيە ئەو مىردووە زۆر پەشىمانى دايدەگرىت لەسەر بە فىرۆدانى رۆژانىك كە عىبادەتى خواى پەروەردگارى تىا نەكردووە، لەسەر چەند سەعات و كاتىك لە گالتەو گەپ و بى ئاگايىدا بەسەرى بىردووە، بۆيە ھىچى بەدەستەوە نەماوە تەنھا دەربرىنى غەمبارى و پەشىمانى نەبىت.

.

⁽١٠) رواه الطبراني، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٣٨٧٠).

خۆشەويسسترە لـه دونيا و هـهموو ئـهوهى كـه تيايدايـه، چۆن وانييـه لـه كاتێكـدا دونيـاو هـهموو ئـهوهى كـه تيايدايـه بـه جێـى هێـشتووهو ئێـستا گـرۆدەى كردەوەكانيەتى ؟

فعسى أن يكونَ موتك بغتة ذهبت نفسه الصحيحة فلتة

اغتنم في الفراغ فضل ركــوع كم صحيح رأيتَ من غير سُقم

له کاتی دهست بهتالیتدا خیرو پاداشتی تهنها یه ک رکوع له دهست مهده، چونکه پی ده چینت مردن لهناکاو یه خه ت پیبگریت و بمریت، ئایا نابینیت چهند که سی له ش ساغ و سه لامه ت بی هیچ نه خوشیه ک مردن و له شی ساغ و سه لامه تیان له ناکاو له دهست چوو ؟ ناواتی مردووه کان لهناو گوره کانیاندا تهنها بریتیه له بوونی یه ک سه عاتیک ژیان، به لکو یه ک ده قیقه یه ک، تا بتوانن ته و به بکه ن و کرده و ه ی چاکی تیادا بکه ن.

به لام ئیمه ی زیندووی بی ناگا که مته رخه مین له گرتنی کاته کانماندا، به لکو له ژیانماندا، ده گه ریین به دوای کاریکدا تا کاته کانمانی پیوه به فیرق بده ین، تا ته مه نمان به فیرق بروات بی ئه وه ی له عیباده تی خوای په روه ردگاردا به سه ری به رین، به لی هه مانه کات و ساته کانی له تاوان و خراپه کاری و سه رپیچیدا به سه ر ده بات، نازانین گوره کانمان چی له خوی گرتووه و چی بومان شاردوته وه له نازو نیعمه ت و خوشی یان سیزاو ناخوشی و ناره حه تی ؟ گوی بیستی بانگ بیژ ده بین بانگ ده کات بو نویژ به لام ژیان له و که سانه دا نییه که بانگ ده کرین "گوی بیستی بانگ ده بیت و و دلام ناداته وه ".

ئاواتى دووهم: صەدەقەو مال بەخشىن

به لنى ئاواته خوازه بگه رئته وه بن دونيا ئه گهر بن چهند ده قيقه يه كى ديارى كراويش بنت، تا خنر بكات و مال و سامانه كهى له پنناو خواى گهوره دا ببه خشنت، ههروه ك خواى پهروه ردگار ئه م ئاواته ى مردووه كانمان بن باس ده كات و ده فه رموونت: ﴿ وَأَنفِقُواْ مِن مَّارَزَقَنْ كُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْقِى أَحَدَكُمُ ٱلْمُوّتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلاَ أَخْرَتَنِى إِلَى أَجْلِ قَرِيبٍ فَأَصَّدَ قَ وَأَ كُن مِن الصَّلِحِينَ اللهُ نَقْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللهُ خَيرُ رُبِمَا تَعْمَلُونَ اللهُ لَا الله قون : ١٠ - ١١)

واته: خیر بکهن و ببهخشن له و ماله ی که پیمان بهخشیون پیش ئه وه ی مردن بگات به یه کینکتان و ئه و کاته (کاتی سه رهمه رگ) بلیّت: ئه ی په روه ردگار با مردنه که م دوا بکه ویّت ئه گه ر بق ماوه یه کی که میش بیّت، بسی ؟؟ بق ئه وه ی خیرو صه ده قه بکه م، وه ئه بم له پیاو چاکان، به لام پاش چیی ؟ چونکه خوای په روه ردگار مردنی هیچ که سه دوانا خاتی كه ته مه نی کوتیایی ها تبیّت، وه خوای په روه ردگار زوّر شاره زایه به و کرده وانه ی که ده یکهن، شاره زایه به حال و ووته ی ئه و که سه ی که داوای گه رانه و ه ده کات، کی ده لیّت: ئه گه ربگیر در یّته و ه بق دونیا ناگه ریّته و ه سه رکاره خرایه کانی و خرایه زیاتر ناکات؟

ابن عباس (خوایان لی رازی بیّت) ده فه رموویّت: هه رکه سیّك مالی هه بیّت و حهجی مالی خوای له سه رپیویست بیّت و حهج نه کات، یان ماله که ی زه کاتی تیبکه ویّت و زه کاته که ی ده رنه کات، له کاتی سه ره مه رگدا داوای

پیاوه که فهرمووی: چی شتیک زهکات واجب ده کات؟ ابن عباس فهرمووی: ئهگهر مالیک گهیشته دوو سهد درهه م زیو یان زیاتر ئهوه زهکاتی تیدا واجب ده بیت، ووتی: ئهی چی حهج واجب ده کات؟ ابن عباس فهرمووی: بوونی مال و وشتر حهج واجب ده کات.

به لی مردووه کان قهناعه تی ته واویان بق دروست بووه "به لام پاش چی؟"

که صهده قه و مال به خشین خقه ویست ترین کرده وه یه لای خوای په روه ردگار، له به رئه وهی تو په ی خوای په روه ردگار لا ده بات، وه له پقتی دواییدا مرقف پرسیاری ماله که ی لی ده کریّت: چقن په یای کردوو له چیدا سه رفی کرد؟ بقیه ناواته خوازن بگه پینه و دونیا تا خیرو صهده قه بکه ن و ماله که یان ببه خشن به هه ژارو نه داره کان له کاتی کدا لیّیان گرتبوونه و هو زار، وه پییان نابه خشین، ماله که یان سه رف کردبو و له گه شت و گوزار، وه بقتیر کردنی حه زو ناره زووه کانیان، له کاتی سه ره مه رگ و دوای مردنیش

ده لنين: ﴿ رَبِّ لَوْلَآ أَخْرَتَنِيۤ إِلَىٰٓ أَجَلِ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ ﴾.

ئاوات مخوازیّت بگهریّت موه بـ قر دونیا لهبـهر ئـهوهی بـ قی دهرکـهوتووهو ئهزانیّت که صهده قه له ههموو کردهوهکان خیّرتره، ههروه ک ئیمامی عومهر (ﷺ) فهرموویه تی: بقم باس کراوه که کردهوه چاکهکان خقیان رائـهدهن و شانازی ئهکهن بهسهر یهکتریدا، خیّرو صهده قه ده لیّت: مـن لـه هـهمووتان گهوره ترم و فه زلّم زیاتره (۱۱).

ئاواتهخوازه بگهریّتهوه دونیا تهنها بو ئهوهی مال ببهخشیّت و خیّرو صهدهقه بکات، پیدهچیّت ئه و مردووه بوّی دهرکهوتبیّت که صهدهقه چهندی گهورهیهو فهزلّی زوّره، یان بوّی دهرکهوتبیّت که کهم تهرخهمی کردن له مال بهخشین و زهکات دهرنهکردن چهندی تاوان و سزای ههیه، بهلّی ئاوات خواستنه، پره له غهم و پهژارهو پهشیمانی، ئاواتیکه له کاتی خوّیدا نهبووه به لکو دوا کهوتووه، هیچ سوودی نییه.

(۱۱) رواه ابن خزيمة (۲٤٣٣)، والحاكم (٢/٦١١)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (١١٨).

ئاواتى سنيەم: بوون لەگەل پياوچاكان و كردنى كردەوەس چاكە

واته: تا مردن دهگات به یه کینکیان ئه و کاته هاوار ده کات و ده لینت: ئه ی په روه ردگار بمگیره وه بو دونیا، بلی و کرده وه چاکانه بکه م که وازم لیهینابو و نه م ده کرد، نه خیر، "پاش چلی" ته نها قسه یه که ده یکات و ئاواتیکه ده یخوازیت، له دوای مردنیان له ژیانی به رزه خدا ده میننه وه تا روژی زیندو و بوونه وه.

ӎ 🎉 الزمر: ۵۸.

واته: ئاواتهخوازیّت و دهلیّت خوزگه کاتم بو ده پهخساو دهمتوانی بگه پیّمهوه بو ژیانی دونیا، ئه و کاته کرده وه ی چاکه م ده کردوو له چاکه کاران ده بووم.

مردووی تاوانبارو بیّناگا کاتیک بیّنومید دهبیّت لهوه ی که ناواته کانی نایاتهدی، خرابهکانی دهوری دهدهن، پهرده ی حهقیقه لهسه در کرده وه کانی لا دهبریّت، هاوار ده کات و ده لیّت: هاوار بی خوم "کوا ناواته کانم بی نایاتهدی" هاوار بی شوین و سهرنه نجامی خرابم، نه ی پهروه ردگار بمگیره وه بی دونیا تا نه و چاکانه بکه م که نه مکرد بوون و پشت گویم خستبوون، ته نها و تاکه ناواتیان بریتییه له گه رانه وه بی ژریانی دونیا تا کرده وه ی چاکه بکهن، هیچی تر نا.

مردووهکان کات و ژیانیان تهواوبووه، ژیانی دواروّژیان به چاوی خوّیان بینیوه، وه دهزانن چییان بو ههیه و چییان لهسهره، ههستیان کردووهو باش بوّیان دهرکهوتووه ئهو کاتانهی که له دونیادا به فیروّیان دابوو بی سووده، سوودیان لیّنهبینی بوّ ژیانی دواروّژیان، وه جاریّکی تر ئهو کاته ناگهریّتهوه بوّیان، ئهو کاتهی که لهبهر دهستیاندابوو به لاّم به فیروّیاندا، به پاره ئهندازه ناکریّت و ههرگیزو جاریّکی تر دهستیان ناکهویّتهوه، کاتی خوّی پیش مردنیان له نازو نیعمهتدا بوون و کاتیان ههبوو، به لاّم به جوانی و له عیباده و پهرستنی خوای پهروهردگاردا بهکاریان نههیّنا، بوّیه ئیستا فاواته خوازن تهنها یه و چاکهیه و بکهن، تا ترازووی چاکهکانیانی یی قورس

بکهن، خراپهکانیانی پی کهم بکهن، خوای پهروهردگاری پی پازی بکهن، به لام ناتوانن، چیی حهسرهت و داماوی و پهشیمانییهکه تیایدا ده ژین؟؟. مروّق زوّر بی ناگا ده بینت له نیعمه ته کانی خوای پهروه ردگار کاتیک ده بینیت نیعمه تی خوا زوّرو بهرده وامه به سهرییه وه، فه زلّ و گهوره یی نه و نیعمه تانه نازانیّت تا له ده ستی نه چیّت.

ئهی کۆمه لی زیندووه کان ئیستا ئیمه له گهوره ترین نیعمه ت داین، با عیباده تی خوای گهوره بکه ین و کرده وهی چاکه زور بکه ین تا روح له لاشه ماندایه و له ده سمان نه چووه .

ئهی موسلّمانی خوّشهویست ئایا نازانیت که پیّغهمبهری خوا (ش) فهرمانی پی کردووین کاتیّك له خه و هه ستاین سوپاسی خوای پهروهردگار بکهین، لهبهر ئهوهی زیندووی کردینه وه پاش ئهوهی مراندبوومانی، وه ریّگهی پیّداین تا یادو زیکری بکهین، لهبهر ئهوهی خهو وهستان و دواکهوتنه له ژیان و زیکری خوای پهروهردگار.

پێۼهمبهری خوا (ﷺ) دهفهرمووێت: ((إذا اسْتَيقَظَ أَحَدُكُم فَلْيَقُلْ: الحَمْدُ لِلهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ الذي رَدَّ عليَّ رُوحي، وَعَافانِي في جَسَدي، وأذن لِي بذكْره))(۱۲).

واته: ههر یهکیک له ئیوه کاتیک له خهو ههستا با بلیّت: سوپاس بو ئه و خوایهی که پوحی بو گیرامهوه و لاشهمی بو ساغ و سهلامه کرد، وه ریگهی دام تا یادو زیکری بکهم.

⁽١٢) رواه الترمذي (٣٤٠١)، وابن السني (٩) وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٣٢٩).

به لنی ئیمه ئیستا نیعمه تی کات و ژیانمان ههیه، ده ی با کردهوه ی چاکه بکه ین و تاوانه کانمان بسرینه وه، پیش ئه وه ی بمرین و په شیمانی ده رب برین له سه ر هه موو ده قیقه یه که له ده ستمان چووه و زیکرو عیباده تی خوامان تیا نه کردووه، ده ی با کاته کانی ژیانمان به غهنیمه ت بگرین و به فیرقیان نه ده ین پیش در برینی په شیمانی، ئه و کاته ئاواته خوازین وه کو ئاوات خواستنی هه ندیک له مردووه کان.

خواپهرستی پیاوچاکان و ترسیان له ژیانی دوای مردن

إبراهیمی کوپی یزیدی العبدی ده فه رموویّت: ریاح القیسی هات بو لام و پیّی ووتم: ئهی أبو إستحاق با بچین بو لای خه لکانی دواپوژ "مردووه کان، گوپستان" تا هه وال و به سه رهاتی خویانمان پی بلّین، منیش له گهلیا پویشتم تا چوینه گوپستان، له وی له ته نیشت چه ند گوپیّك دانیشتین، ریاح القیسی ووتی: ئهی أبو إسحاق تو ده لیّی چی ئه گه ر به یه کیّك له م مردووانه بوتریّت ئاواتی چی ده خوازیت؟ ده بیّت بلّی چی "مردووه که"؟ منیش ووتم: سویّند بیّت به خوا ته نها ئاواتی گه پانه وه بو دونیا ده خوازیّت، تا عیباده تی خوا بكات و کرده وه ی چاکه بكات، ریاح القیسی ووتی: ئهی أبو اسحاق ئیمه ئیستا وا له ژیانی دونیا داین ده ی با عیباده تی خوا بکه ین و کرده وه ی چاکه بکات، ریاح القیسی گورج کردوو زیاح القیسی گورج کردوو ده کرده وه ی چاکه بکه ین، پاشان ریاح القیسی هه ستاو خوّی گورج کردوو زیات عیباده تی خوای گه وره ی ده کردو و خوّی زوّر ماندو و ده کرد، نیات عیباده تی خوای گه وره ی دوای په روه ردگاری لیّبیّت " (۱۲).

موسلّمانی خوّشهویست کاتیّك سهردانی گورستانت کرد بچوّره سهر گوریّکی ههلّکهندراو، بیریّك لهو شویّنه تهنگ و تهسکه بکهرهوه، وا بیّنه پیش چاوی خوّت ئیّستا توّی تیّدایت، دهرگات لهسهر داخراوه، خوّلت بهسهردا کراوه، مال و مندال و کهس و کارت به جیّیان هیّشتویت، گور به تهنگ و تاریکییه کهی دهوری داویت، هیچ شتیّك نابینیت تهنها کردهوه کانت نهبیّت،

(١٣) إيقاظ أو لي الهمم العالية إلى اغتنام الأيام الخالية لعبد العزيز السلمان (صفحة ٣٥٧).

-

(١٤) حلية الأولياء وطبقات الأصفياء لأبي نعيم (٢١١/٤).

-

دهی ئهی به نده ی خوا ئیستا ئیمه وا له مالیکدا ده ژین که شوینی کرده وه کردنه، سبه ینی ده گوازر نینه وه بق مالیک ته نها شوینی پاداشت یان سرایه، بقیه ههر که سیک لیره کرده وه ی چاکه نه کات سبه ینی له وی په شیمان ده بیته وه، هه موو روزیک که به سه رتا دینت غه نیمه ته بوتق، بقیه ئاگادار به و کرده وه ی چاکه ی زور تیا بکه و مه هیله به فیرق بروات، ته مبه ل و که مته رخه مه به تیایدا، چونکه تاکه ئاواتی مردووه کان له ناوگو دا و بریتییه له ژیانی ته نها یه ک سه عات، به لکو که متر، بق ئه وه ی ئه و کرده وه چاکانه ی که له ده ستیان چوبوو فریای بکه ون و بیکه ن، به لام به هیچ شیوه یه ک رینیان ته واو بووه و بوه و می کاتی ژیانیان ته واو بووه و به سه ریان بردووه.

ئه ی موسلمانی خوشه ویست کاتیک سهردانی گورستانت کرد، یان جهنازه یه کت به ریخرد بو گورستان، له و کاته دا بی ناگا مه به، قسه زوّر مه که له گه ل خه لکیدا، به لکو بیر له ناواتی نه و مردووانه ی ده وروو پشتت بکه وه، گیروده ی ده ست کرده وه کانیانن، کاته کانی ژیانت جوان بگره و به فیرویان مه ده، بو نه وه ی زوّر یاد و زیکری خوای په روه ردگار بکه یت، تا سبه ینی له گه ل مردووه کان نه بیت، ناوات ده خوازیت وه کو هه ند یکیان تا بگه ری یته وه دونیا به لام یاش چیی؟؟؟.

ههر کاتیک ویستت تاوان بکهیت بیر له ئاواتی مردووهکان بکهوه، بیرت بینت که ئیستا مردووهکان ئاواتهخوازن زیندوو بوونایه تا گویرایه لی خوای پهروهردگار بکهن، دهی چین تین سهرییدی خوای پهروهردگار

دەكەىت؟؟؟.

ههرکاتیّك بینیت دهست به تالیت و بی کاریت بیر له ئاواتی مردووه کان بکه وه....

ههرکاتیّك بینیت بی تاقه تیت له پهرستنی خوای پهروه ردگار بیر له ئاواتی مردووه کان بکهوه....

رَبِيعي کوپی خَيشُم "په حمهتی خوای ليبيّت" له ناو ماله که ی خويدا گوپيّکی هه لکه ند بوو، هه ر کاتيّك هه ستی بکردايه نه فسی به لای دونيادا ده چيّت و دلّی په ق بووه، ده چووه ناو گوپه که وه، کاتيّك هه ستی به تاريکی و ترسناکی ده کرد هاواری ده کردوو ده یووت: ﴿ رَبِّ اَرْجِعُونِ ﴾،که س و کاره که ی گويّيان له ده نگی ده بوو ده هاتن ده ريان ده کرد، شه ويّکيان چووه ناو ئه و گوپه تاريکه وه و سه ری خوّی داپوشی، کاتيّك تاريکی و ته نگی گوپه که ترسی بو هيّنا بانگی ده کردوو ده يووت: ﴿ رَبِّ اَرْجِعُونِ ﴾، به لام هيچ يه کيّك له که س و کاره که ی گويّيان لينه بوو، پاش ماوه يه کی زوّد خيّرانه که ی گويّیان لينه بوو، پاش ماوه يه کی زوّد خيّرانه که ی گويّیان لينه بوو، پاش ماوه يه کی زوّد خيّرانه که ی گويّیان کين و ده ری کرد، کاتيّك هاته ده ره وه ده يووت: ئه ی ره بيع کاری چاکه زوّر بکه پيّش ئه وه ی بليّيت: ﴿ رَبِّ اَرْجِعُونِ ﴾ به لام هيچ که س نيه وه لامت بداته وه (۱۰۰).

بەندەى موسلمان دلخۆشە كاتنىك چاكە لە دواى چاكە بۆى دنىت لە

(١٥) إحياء علوم الدين للغزالي (٢١١/٢).

کاتیکدا لهناو گۆرەکەیدایه، له لایهن کهسیکی نزیکی یان هاورییه کی، یان به هوی ئه و عیلم و زانیارییهی که پاش خوی به جیّی هیشتووه، یان به هوی خیری که کردوویهتی و بووهته خیری نهبراوه "الصدقة الجاریة".

پێغهمبهری خوا (ﷺ) مژدهی داوه که چهند کهسێك ههن دوای مردنیشیان بهرده وام خێرو چاکهیان بێ ده روات، ههروه ك ده فهرمووێت: ((أَربَعَةٌ تَجري عَلَيهِم أُجُورَهم بَعدَ المُوت: مَنْ ماتَ مُرابِطاً في سَبيلِ الله، وَمَن عَلَّم عَلمَا أُجْري لَهُ عَمَلُهُ ما عُملَ به، وَمَن تَصدَقَة فأجْرُها يَجري لَهُ ما وُجِدَتْ، وَرَجُلٌ تَرَكَ وَلَداً صالَحاً فَهُو يَدْعُو لَـهُ)) (٢٠).

واته: چوار كۆمەل هەن دواى مردنيشيان ئەجرو پاداشتيان بۆ دەروات: كەسىپك سەنگەرى لە پېناو خواى گەورەدا گرتبيت و شەھىد بووبيت، كەسىپك رانستىپكى بە سوودى دواى خۆى بەجيھىشتبيت هەتا ئەو عىلم و رانستە كارى پى بكريت ئەوە خيرو پاداشتى ئەو رانستەى بۆ دەروات، ھەر كەسىپك خيرو صەدەقەيەك بكات ھەتا ئەوخيرو صەدەقەيە بمينيت ئەوە خيرو پاداشتەكەى بەردەوام بۆ دەروات، كەسىپك مندالدىكى چاكى لە دواى خوى بە جيھيشتبيت، ئەو منداله "يان چەند منداله" تا دوعاى خيرى بۆ بكەن ئەوە دواى مردنيشى ھەر خيرو چاكەى بۆ دەروات.

ئەو كەسانە مردوون بەلام چاكەكانيان نەمردووە لـە دواى مردنى خۆيان،

⁽۱۲) رواه الإمام أحمد الفتح الرباني (۲۰٤/۹)، والطبراني، وقال الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: صحيح لغيره (۱۱٤).

بۆپە خۆشبەختيان بۆ ھەپە لەوەى كە يېشىيان خستووه.

به لام ئه و که سه ی که مردووه و تاوانه کانی نه مردووه له گه لیا، ئه وه به رده وام ئاواته خوازه بگه پیّته وه دونیا تا پزگاری بیّت له و تاوانانه ی که به ده سته کانی کردوویه تی، ده یه ویّت پزگاری بیّت له و تاوانانه ی که به ده سته کانی کردوویه تی، وه کو هه ندیّك له ئه کته رو گورانی بیّره کان، ئه وانه ی کیتابی کرده وه کانیان پر کردووه له هونه رو فیلم و گورانی و به دره وشتی و خه لك هاندان بو خراپه، هتد، مردوونه و ته وبه یان لی نه کردووه، به رده وام فیلم و شانتو کاره خراپه کانیان لیّده دریّته وه بو خه لکی تا پیّگه ی خوای شانتو کاره خراپه کانیان لیّده دریّته وه بو خه لکی تا پیّگه ی خوای په روه ردگاریان لیّبگرن نه هییّلن شویّنی بکه ون و سه ریان لیّب شیّویّنن، ئو تاوانانه ی که به رده وام له ناو گوردا سزاکه ی بویان دیّت نه یهیّلن و بیوه ستیّنن، ده یانه ویّت کرده وه ی چیاکه بکه ن له کاتیّکدا له دونیا داو پیش مردنیان نه یان ده کرد، ده بی چییان له دوای خویان به جیهی شتبیّت؟ ئایا ته نها چهند فیلم و گورانی و کاریّك نییه که په وشتی خوای په روه ردگارو ته نه به روه ردگاریان لیّ ده کات له گویّرایه لی کردنی خوای په روه ردگارو پیش به به به روه ردگاریان لیّ ده کات له گویّرایه لی کردنی خوای په روه ردگارو پیش به به به رده کات له گویّرایه لی کردنی خوای په روه ردگارو پینه به به رده کات که گوی به که به رده ی به دوای په روه ردگارو پیش به به که به روه ریگریان لیّ ده کات که که په وشتی خوای په روه ردگارو پینه که به روه ریگریان لیّ ده کات که که په وشتی خوای په روه ردگارو

به لنی تیستا سزاکه ی دیته وه رییان و باریان گران ده کات، وه خراپه و تاوانی ئه و که سانه ی که شوینیان ده که ون دیته رییان و تاوانه کانیانی پی زیاتر ده بیت و سزایان پی قورستر ده بیت، بی نهوه ی له تاوان خراپه و سزای ئه و که م بیته وه که ده یکه ن، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم.

كەسى تاوانبارو خراپەكار ئايا گويبيستى پيغەمبەرى خوا (الله عَلَيْهِ وَزْرُهَا، وَوِزْرُ دەفەرموويّت: ((... وَمَنْ سَنَّ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعُمِلَ بِهَا، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ عَملَ بِهَا مَنْ بَعْده، لَا يَنْقُصُ مَنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا) ((۱۷).

واته: ههرکهسیک ریّگهیه کی خراپ دابنیّت و کاری پیبکریّت و خه لکی شویّنی بکهون، ئه وه تاوانه کهی له سهر شانی ئه و که سهیه که یه که مجار دایهیّناوه، وه ههرکه سیّك کاری پی بکات و له سهری بروات تاوان و سزای بو که سی یه که م دروات، بیّئه وهی له تاوان و خراپه ی هیچ که سیّکیان که م بکات.

که سی به خته و هرو سه رفراز ئه و که سه یه کاتیک ده مریّت تاوانه کانیشی له گه لیدا ده مریّت "تاوان و خراپه یه کی وای نییه دوای مردنی خه لکی بیکه ن و شویّنی بکه ون".

کهسی هه ژارو داماو پاشان هه ژارو داماو ئه و کهسه یه کاتیک ده مریت خراپه کانی له گه لیدا نامریت "دوای خوی خراپه و تاوانی به جیهی شتووه خه لکی ده یکه ن و لهسه ری ده رون"، له به رئه وه ی ئاواته خوازه بگه ریته و دونیا تا خوی رزگار بکات له و تاوانانه ی که به ده سته کانی کردوویه تی، به لام زور دووره، به لی زور دووره جاریکی تر گه رانه وه بو ژیانی دونیا، له به رئون و ته مه نیان له به رئه وه ی له دونیاوه ها توونه و به ژیانی دونیادا تیپه ریون و ته مه نیان

⁽۱۷) رواه الإمام أحمد —الفتح الرباني– (۲۱/۱۹)، ومسلم (۱۰۱۷)، والترمذي (۲۲۷۵)، والنسائي (۲۰۵۶)، وابن ماحه واللفظ له عن جرير ﷺ (۲۰۳)، والدارمي (۲۱۵).

تيادا بەسەر بردووه، خواى پەروەردگار دەفەرموويىت: ﴿ حَتَّى إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ الْمُوتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (١٠) لَعَلِيّ أَعْمَلُ صَلِحًا فِيمَا تَرَكُتُ كُلَّ ۚ ﴾.

به لنى دىمەنى دەربرىنى تەوبەو پەشىمان بوونەوەيە، بـــهلام پاش بەسەر چـــوونى كات، ئايا دەربرىنى پەشىمان بوونەوە دواى مىردن؟ بـﻪلنى ئاواتەخوازىت بگەريىتەوە دونيا، تا ئەو خراپانەى بەجىت ھىشتووە بىيان كەيت بە چاكە، بــهلام وەلامى ئەم ئاواتە دواخراوەت دەدرىتەوە: ﴿كُلاَ الله كُونَا الله الله كُونَا الله كُونَا الله كُونَا تەنگانەو ئارەحەتىدا خوازراوە، بلايە ھىچ بەھاو گرنگىيەكى بلا دانانرىت.

دهی ئهی بهندهی خوا رستهی "ئاواتی مردووهکان" بهردهوام با لهسهر زمانت بیّت، بهردهوام با له خهیالتا بیّت، چونکه باشترین هاندهره بی ئهوهی کردهوهی چاکه زوّر بکهیت، وه پیشبرکی کردن بوّی باشترین هاندهره بوّ بهزه یی هاتنهوه به مردووی موسلمانان و دوعای خیرکردن بوّیان.

ئهی بهنده ی خوا له خوای پهروه ردگار بترسه، ئه و کات و تهمه نه ی ماوته له عیباده ت و پهرستنی خوادا سه رفی بکه، باش بزانه ههر مردوویه کاتیک کهمته رخه م بووه له جی به جیکردنی فه رمانه کانی خوای گهوره، ئیستا پهنجه ی په شیمانی ده گهزیت، ئاواته خوازه ژیانی دونیای بو بگه ریته وه تا گویزایه نی خوای پهروه ردگار بکات، تا حه ق و مافی مروقه کان بگیریته وه، ووتنی ته نها یه کی سبحان الله "به لایانه وه باشتره له ههمو و دونیا و ئه وه ی

که تیایدایه، به دلنیاییهوه ههستیان کردووه و دهزانن هیچ شتیک سودیان یی ناگهیهنیّت تهنها عیبادهی خوای یهروهردگار نهبیّت.

ئهو کهسهی کاتی به فیرق ئهدات به گالته و گهپ و به دیار کهنال و فیلمه بیسوودو زیان به خشه کان و شوینه گشتییه کان، ئهگهر ده زانیت مردووه کان ئاواتی چی ده خوازن، ئه وه هه رگیزو به هیچ شیوه یه ک ته نها یه ک ده قیقه یه ک له کاتی به فیرق نادات.

ئهی بهندهی خوا ئهگهر دهزانی تهمهنت چهندی ماوه ئاواتت زوّر نابیّت له دونیا، کردهوهی چاکه زوّر دهکهیت، ئاگاداربه پیّت ههننهخلیسکی و له ریّگهی راستی ئیسلام لانهدهیت، له پهشیمان بوونهی دوای مردنت کهم بکهوهو خوّتی لیّبپاریّزهو لیّی بترسه، ژیانت "بوونت، لهش ساغیت" به غهنیمهت بگره پیّش نهمان و مردنت.

به لنی ژیان ته نها چهند فرسه تیکه و له ده ست ده چین و جاریکی تر ناگه رینته وه، کاتیک ده زانیت و خوّت ده بینیته وه وا له ریزی مردووه کاندایت، هه ولا بده چاکه زوّر بکه یت پیش ئه وه ی بمریت، ده ست پیشخه ری بکه له ته وبه کردن هه تا له دونیادایت و کاتت هه یه، پیش هاتنی کاتیک که ناتوانی ته وبه بکه یت و بگه رینیته وه بو لای خوای په روه ردگار، پیش ئه وه ی مردن له ناکاوو کتوپ یه خه ت پیبگریت و رینگرت بیت له کردنی کرده وه ی چاکه، ئه و کاته ئاواته خوازیت و ده لیّیت: ﴿ یَلْیَتَنِی مَدَّمْتُ لِمِیَاتِی الله واله که دورد و ده لیّیت: ﴿ یَلْیَتَنِی مَدَّمْتُ لِمِیَاتِی الله واله که دورد و ده لیّیت: ﴿ یَلْیَتَنِی مَدَّمْتُ لِمِیَاتِی الله واله دورد و ده لیّیت: ﴿ یَلْیَتَنِی مَدَّمْتُ لِمِیَاتِی الله واله واله همه شتد ایه "، بویه ئه و که سه ئاواته خوازیت کرده وه ی راسته قینه ته نها له به هه شتد ایه "، بویه ئه و که سه ئاواته خوازیت کرده وه ی

چاکهی زورتر بوایه کاتهکانی ژیانی دونیای به فیرو نهدایه تا ژیانی دوای مردنی خوشتر بوایه.

موسلّمانی خوشهویست باش بزانه و وشیاربه ئه و دهقیقه یه ی که له ژیانت ئه پوات، ملیونه ها مردو ئاواتی پیده خوان، تا عیباده تی خوای په روه ردگاری تیدا بکات، تا ته و به تازه بکاته وه و په شیمانی ده رب برن بگه پینه وه بو لای خوای په روه ردگار، به لام!!! تا زیکر و یادی خوا بکه ن ئهگه ر ته نها یه ک جاریکیش بیت، به لام خوزگه و ئاواته کانیان نایاته دی.

بۆیه مههیّله هیچ دهقیقه یه کی ژیانت به فیرو بروات، به لکو له پهرستنی خوادا به سهری به ره، پیش ئه وه ی داماوی و په شیمانی دات بگریّت له روّژیکدا که په شیمانی و ئاوات خواستن هیچ سوودت پیّناگه یه نیّت.

خواى پهروهردگار دهفهرموويت: ﴿ أَن تَقُولَ نَفْشُ بُحَسَّرَقَ عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ

اللّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَ اللّهَ هَدَىنِ لَكُنْتُ مِنَ الْمُنَقِينَ ﴿ اللّهِ وَإِن كُنْتُ لِمِنَ اللّهَ عَدَىنِ لَكُنْتُ مِنَ الْمُنَقِينَ ﴿ اللّهِ وَإِن كُنْتُ مِنَ الْمُخْسِنِينَ ﴿ اللّهُ عَلَى قَدْ اللّهَ عَلَى عَلَى اللّهَ عَلَى اللّهَ عَلَى اللّهَ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ وَجُوهُهُم مُسُودًةً أَلَيْسَ فِي جَهَنَمَ مَثُوى لِلْمُتَكَبِينَ ﴿ الرّم: ٥٠ وَيُنْجِى اللّهُ اللّهِ عَلَى اللّهِ وَجُوهُهُم لَا يَمَسُّهُمُ السُّوّةُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿ اللّهِ الرّم: ٥٠ وَيُنْجَى اللّهُ اللّهِ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ

واته: باوه پر بینن و کرده وه ی چاکه بکه ن، نه کا پوژیک بیت به سه رتاندا (سه رهمه رگ و مردن) ئه وسیا که سیک بلیت: ئه ی ها وارو مه خابن بوخوم

لهسهر ئهوهی که کهمتهرخهمیم کرد له گهیشتن و نزیك بوونهوه له خوای يهروهردگار (له بهههشتدا)، وه بهراستی من له گالته چيپان بووم (له ژيانی دونیادا)، یان بلیّت: ئهگهر خوای گهوره ریّنمونی بکردمایه، ئهوه بیّگومان له گه ڵ له خواترسان و کهسانی ئیماندارو پاریزکاران دهبووم، یان کاتیک سزای خوا دهبینیّت، بلیّت: خـوزگه فرسهتیّکم بق دهره خساو جاریّکی تـر دەگەرامەوە بۆ ژيانى دونيا ئەو كاتە لەگەل چاكەكاران دەبووم، نەخير وانىيە (راست ناكەيت) خۆ بېگومان بەلگەو ئايەتەكانى منت يېگەيشتبوو، بۆت باس كرابوو دەتزانى، بەلام باوەرت نەھىناو خۆت بەگەورە زانى، وە تۆ لە بى باوەران بوويت و لەگەل ئەواندا بوويت و كردەوەى ئەوانت دەكرد، وه له رۆژى دواييدا دەبينيت ئەوانەى درۆيان بۆ خوا ھەلدەبەست روويان رەشە، ئايا لە دۆزەخدا شويننيك نىيە بۆ خۆ بەگەورەزانان؟ "بەلى بىكومان دۆزەخ شويننى بىخباۋەران و ھاۋەل بريباردەران و خىق بەگەۋرەزانانـە"، ۋە ئه و کهسانه ی که خویان پاراستبوو (له شیرك و کوفرو) خوای پهروه ردگار رزگاریان دهکات، چونکه له دونیادا ریگهی راست و رزگاریان گرتبووهبهر، بۆیه له دواروژدا نه تووشی ناخوشی و نارهحهتی دهبن، وه نه خهم و خەفەتىش دەخۆن.

نایا حمتوانین له خمم و پهژارمو نازارس مرحووهکانمان کهم بکهینهوه؟ به لای ده توانین له خهم و پهژاره و نازاریان کهم بکهینه وه نه ویش به پارانه وه داوای لیخوش بوون کردن بویان، وه به خیرو صهده قه کردن بویان، که نهمه ش باشترین دیارییه، نیستا مردووه کان چاوه ری ده که ن تا له نیمه وه پییان بگات، به لام کی ههیه نه و کاره بکات و دهست پیشخه ری تیدا بکات؟

پێۼهمبهری خوا (ﷺ) دهفهرمووێت: ((إنَّ الرَّجُلَ لَتُرْفَعُ دَرَجَتُهُ فِي الجَنَّةِ، فَيَقُولُ: أَنَّ لِي هذا؟ فَيُقَالُ: بِاسْتِغْفَارِ وَلَدِكَ لَكَ)) (١٨).

واته: پیاوی موسلمانی واههیه له بههه شتدا پلهی به رز ده بینته وه، ئه ویش ده لینت: ئهی په روه ردگار چنن ئه وها پلهم به رز بووه وه ؟ ده و ترینت: ئه و پله به رز بوونه یه تبه هنوی دوعای خیرو داوای لیخو شبوونی منداله کانت بووه که بویان کردوویت.

موسلمانی خوشهویست زور به دلسوزییهوه دوعای لیخوش بوون بو مردوه کان بکه به تایبهتی دایك و باوکت، تا خوای پهروه ردگار لیّیان خوش بیّت و دوای مردنت دلّی کهسانیّك نهرم بکات و به دلسوزی دوعای خیّرت بو بکهن و داوای لیّخوش بوونی تاوانه کانت بو بکهن.

_

⁽۱۸) رواه الإمام أحمد (بلفظ إن الله ليرفع الدرجة) الفتح الرباين - (۲۰۰/۹)، والبيهقي، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٦١٧)

وأخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على محمد وعلى اله وصحبه وسلم.

نا وه پۆک

پێۺﻪﮐﯽ٤
ئاواتى مرۆڤەكان جياوازە۸
ئاواتى مردووه ئيماندارهكان۱۳
ئاواتى بىنئاگاو خراپەكاران
ناواتس يه کهم: نوێِژ کردن۲۲
ناواتى دووهم: صەدەقەو مال بەخشىن
ناواتس سسیهم: بوون لهگهڵ پیاوچاکان و کردنی کردهوه ی چاکه ۲۸
خواپهرستی پیاوچاکان و ترسیان له ژیانی دوای مردن۳۲
ئایا دهتوانین له خهم و په ژاره و ئازاری مردووه کانمان کهم بکهینه وه ؟ ۲۵
نا وہر ۆک